

Mál nr. 218/2015**M****og****vátryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar bifreiðar.****Maður varð fyrir bifreið á Fjarðarhrauni í Hafnarfiði.****Gögn.**

1. Málskot, móttakið 5.6.2015, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf V, dags. 24.6.2015, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 21. desember 2013, um kl. 21:42, var bifreiðinni A ekið á M þar sem hann var á leið yfir Fjarðarhraun í Hafnarfirði skammt sunnan gatnamóta við Stakkahraun. Mun M hafa lent á hægri framhorni A. M varð fyrir meiðslum, einkum á hægri fæti. Myrkur var og götulýsing. Færð er lýst svo í lögregluskýrslu að ísing og háлка hafi verið. Við athugun lögreglu á vettvangi var A í gangi og ljóslaus. Við rannsókn lögreglu á ljósabúnaði A var einnig komist að þeirri niðurstöðu að ljós hafi ekki logað á henni þegar slysið varð. M reyndist vera undir áhrifum áfengis og mældist áfengismagn í blóði hans 2,25%.

Í skýrslu sem tekin var M kvaðst hann hafa verið að koma úr strætisvagni og verið á leið heim til sín að Stapahrauni. Hann hafi verið búinn að drekka þrjár dósir af bjór og fundið fyrir áfengisáhrifum en ekki mikið. Hann hafi séð A en bara verið að flýta sér yfir götuna. Hann kvaðst halda að ljós hafi verið kveikt á A.

Í vettvangsskýrslu lögreglu er haft eftir ökumanni A að hann hafi ekið norður Fjarðarhraun á hægri akrein, er hann hafi allt í einu tekið eftir M á miðri akreininni. Hann hafi beygt til vinstri á beygjuakrein til að forðast að aka á M, en það hafi ekki tekist og hafi M lent á framhorni A hægri megin. Aðspurður kvað ökumaðurinn að ökuljós A hafi verið kveikt, en bifreiðin væri ekki með dagljósabúnaði. Í framburðarskýrslu hjá lögreglu er haft eftir ökumanni A að hann hafi ekið á hægri ferð, eða um 50 km hraða á klst., og til móts við American Style hafi M skyndilega hlaupið yfir götuna, hafi hann skyndilega birst á götunni. Kvaðst hann hafa beygt skyndilega til vinstri til að lenda ekki á M, en M hafi lent á hægri horni og spegli A. Hann kvaðst ekki vera sammála því að A hafi verið ljóslaus, það séu eðlileg viðbrögð hjá sér að kveikja ljósin, sérstaklega í myrkri.

Eitt vitni kvaðst hafa séð er A var ekið á M og hafi A verið ljóslaus.

Annað vitni kvaðst hafa séð M ganga frá Dalshrauni við American Style út á akbrautina. Hafi A þá verið ekið norður Fjarðarhraun og á M. A hafi ekki verið ekið hratt en hún hafi verið ljóslaus.

Þriðja vitnið kvaðst hafa verið í bifreið á leið suður Fjarðarhraun og séð A ljóslosa koma á móti og byrja að rása. Henni hafi svo verið ekið á M sem hafi verið svartklæddur.

M hefur krafist bóta fyrir líkamstjón sitt úr ábyrgðartryggingu A hjá V. V hefur viðurkennt bótaskyldu en telur að skerða beri bótarétt M um 2/3 þar sem hann hafi verið meðvaldur að tjóninu af stórkostlegu gáleysi með því að ganga í veg fyrir aðvífandi umferð undir verulegum áfengisáhrifum án þess að nota nærliggjandi gangbraut og dökkklæddur að næturlagi.

Álit.

Skv. 1. mgr. 88. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 (ufl.) skal sá sem ábyrgð ber á skráningarskyldu vélknúnu ökutæki bæta það tjón sem hlýst af notkun þess enda þótt tjónið verði ekki rakið til bilunar eða galla á tækinu eða ógætni ökumanns. Skv. 2. mgr. sömu gr. má lækka eða fella niður bætur fyrir líkamstjón ef sá sem varð fyrir tjóni var meðvaldur að tjóninu af ásetningi eða stórkostlegu gáleysi. Af gögnum málsins, einkum framburði vitna og niðurstöðu rannsóknar lögreglu á A, verður að telja nægilega sannað að A hafi verið ljóslaus í aðdraganda þess að slysið varð. Þá virðist ökumaður A ekki hafa séð til ferða M fyrr en hann birtist skyndilega fyrir framan hann á leið yfir akbrautina, en þá hafði M gengið yfir vestari vegarhelming götunnar, umferðareyju og einhvern spól áleiðis yfir eystri

vegarhelming götunnar. Þegar til þessa er litið verður ekki séð að ökumaður A hafi gætt þeirrar varúðar og tillitssemi í akstri sínum sem af honum mátti krefjast, sbr. 1. mgr. 4. gr. ufl. Fram hjá því verður á hinn bóginn ekki horft að M var undir talsverðum áfengisáhrifum, dökkklæddur í myrkri að fara yfir umferðarmikla götu í hálfu og ísingu. Þótt A teljist hafa verið ljóslaus, eins og áður greinir, kveðst M engu að síður hafa séð til ferða hennar en verið að flýta sér. M fór ekki yfir götuna á gangbraut og ekki verður ráðið af gögnum málsins né heldur athugun á vettvangi að gangbraut hafi verið nálægt nema allnokkru sunnar eða sunnanvert við gatnamót Fjarðarhrauns og Hjallahrauns. Að þessu virtu telst sannað að M sýndi verulegt gáleysi sem jafnað verður til stórkostlegs gáleysis er hann gekk yfir götuna í veg fyrir A. Að svo vöxnu þykir rétt að beita fyrrgreindri heimild 2. mgr. 88. gr. ufl. og skerða bætur fyrir líkamstjón hans. Þegar litið er til atvika allra þykir hæfilegt að bætur séu skertar um 1/3.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum að 2/3 hlutum úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar A hjá V.

Reykjavík, 30. júlí 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.